

'Ik ben op zoek naar een plaats om te leven'

Afgelopen najaar was dr. Mordechai Kedar, een bekende Midden-Oosten expert, te gast in de livestream van Christenen voor Israël. Dit was mede gearrangeerd door Vicky Cohn. Twee jaar geleden had Vicky dit nooit voor mogelijk gehouden. Zij was toen nog een linkse feminist die zichzelf absoluut niet zou identificeren als zionist.

Johanna van Davelaar

Het grote keerpunt in Vicky's leven was 7 oktober 2023. Vanaf die dag ging ze totaal anders naar de wereld kijken. In dit interview gaat het over dit keerpunt.

Wij zijn nu in Den Haag, maar je komt zelf niet uit Nederland. Waar liggen je roots?

Ik ben opgegroeid in Duitsland maar heb ook een Israëlisch paspoort, omdat mijn ouders voor mijn geboorte in Israël gewoond hebben. Zij zijn weggegaan uit Israël omdat het leven daar in de jaren zestig erg zwaar voor hen was.

In de mediawereld werken vooral activisten, geen journalisten. Het gaat niet om waarheid maar om politiek

Ze moesten hard werken om rond te komen en konden niet goed aarden in het socialistische klimaat van Israël uit die tijd. Ik heb sindsdien in veel verschillende landen gewoond, waaronder Engeland, Portugal en Israël. Sinds twee

jaar woon ik in Nederland. Binnenkort hoop ik naar Israël te verhuizen om mij daar permanent te vestigen.

U bent dus best internationaal georiënteerd. Is dat vanwege uw werkzaamheden?

Nee, het is niet voor mijn werk. Ik reis omdat ik op zoek ben naar een plaats om te leven. Nergens voel ik me echt op mijn plek en lange tijd zag ik mezelf als wereldburger. Door mijn werk was het mogelijk om op veel verschillende plekken te wonen. Het grootste gedeelte van mijn leven was ik namelijk artiest en filmmaker. Ik heb ook een tijdje voor verschillende start-ups gewerkt en hier in Den Haag ben ik werkzaam in de IT. Mijn droom voor de toekomst is om een mediaorganisatie op te richten die als doel heeft Israël te steunen en sterker te maken. Die drive heb ik sinds 7 oktober 2023.

Op welke manier bent u veranderd na 7 oktober 2023?

Ik begrijp nu veel dingen die ik daarvoor niet begreep. Lange tijd was ik centrums links qua ideologie. Ik dacht dat de Palestijnen arme mensen waren omdat wij als Joden hun land hadden ingenomen. Ik had veel empathie voor de Palestijnen. Ik probeerde in discussies altijd hun kant van het verhaal te belichten. Toen echter de terreuraanslag plaatsvond op 7 oktober, zag ik hoe bizar de media daarop reageerden. Ik kwam erachter dat er veel leugens verspreid werden. Daarvoor vertrouwde ik de media altijd, ook omdat ik zelf veel in de media gewerkt had. Ik dacht

dat de media een missie hadden om de waarheid te vertellen. Maar ik ontdekte dat er in de mediawereld vooral activisten en geen journalisten werken. In de media draait het niet om waarheidsvinding maar om politieke agenda's. Dit veranderde mijn kijk op de wereld. Ik ontdekte dat de Palestijnse identiteit een valse identiteit is en dat er veel gelogen wordt over de geschiedenis van de Palestijnen en over hun identiteit als volk. Zo is het idee van het bestaan van 'een Palestijns volk' gecreëerd door Arafat. Ik ben iemand die alles altijd tot in detail wil begrijpen dus ik heb me ook verdiept in de academische wereld.

De Arabieren begonnen pas naar Israël te verhuizen toen de Joden daar al woonden en het land deden opbloeien

Daar vindt een brainwash plaats met allerlei woke ideeën. Universiteiten van over de hele wereld zijn momenteel doordrenkt van cultureel relativisme, postmodernisme en marxistische ideeën. Objectieve waarheid bestaat niet meer, iedereen heeft zijn eigen waarheid. Religie en traditionele ideeën zitten in de taboesfeer en er is ongelofelijk veel zelfhaat. Iedereen heeft het erover hoe enorm schuldig we ons moeten voelen over het gedrag van onze voorvaders. En een ander uitgangspunt is dat moslims goed zijn en Israël slecht. Ik was me er niet van bewust maar ik was van dit postmoderne gedachtegoed zelf ook onderdeel. Niet zozeer in de academische wereld maar wel in de mediawereld. Toen ik daarachter kwam, was dat een grote schok voor mij en op slag werd ik een stuk conservatiever. Ik was altijd heel liberaal, maar realiseerde me dat het zo gek nog niet is om de familie als hoeksteen van de samenleving te zien en een sterk moreel kompas te hebben dat gebaseerd is op het idee dat objectieve

waarheid bestaat. Dit kan functioneren als een vaccin tegen het woke-mindvirus. Ik ben echt antilinks geworden en wil heel ver bij links gedachtegoed vandaan blijven.

Wat voor gevolgen had het keerpunt van 7 oktober voor je?

Ik kwam erachter dat ik mijn hele leven in een leugen had geleefd en deze ontdekking veranderde alles voor mij. Ik weet opeens veel beter wie ik ben. Hiervoor was ik een wereldburger en was ik niet geworteld in het jodendom of het zionisme. Maar opeens zag ik dat anderen hun ware gezicht toonden en ervoor uitkwamen dat ze mij als Jood haten en dat ze me zelfs willen vermoorden. En van daaruit voelde ik mij sterk verbonden met mijn

Joodse identiteit en werd ik een vechter. Er is een soort woede in mij om wat mij door gewelddadige Palestijnen is afgepakt. Toen ik ongeveer twintig jaar was, woonde ik in Israël. Dat was ten tijde van de Oslo-akkoorden. Al snel na het sluiten van de Oslo-akkoorden begonnen Arabische zelfmoordterroristen aanslagen te plegen. Uit angst ben ik toen weggevlucht uit Israël. Een droom viel zo in duigen en ik raakte gedesillusioneerd over alle ideeën over vrede van linkse mensen. En daarover gesproken, ook het linkse gedachtegoed heeft een droom van mij afgepakt. Ik was altijd heel feministisch en richtte mij daarom niet op het stichten van een gezin. Nu is dat niet meer mogelijk. Maar gelukkig heb ik nu wel een missie in mijn leven, namelijk opkomen voor Israël. Van nature ben ik een persoon die best makkelijk anderen kan overtuigen. Ik ben ook niet snel bang en ik weet wat ik wil zeggen. Ik denk dat deze eigenschappen ervoor kunnen zorgen dat ik echt iets voor Israël kan betekenen. Mijn missie is om het valse Palestijnse narratief te vernietigen.

Ook wil ik de leugen ontkrachten dat de Joden land van de Arabieren hebben afgepakt toen zij naar Israël emigreerden. De Arabieren begonnen namelijk pas in groten getale naar Israël te verhuizen op het moment dat de Joden daar al woonden en ervoor gezorgd hadden dat het land tot bloei kwam.

Voel je je op dit moment ook onveilig door alles wat er gebeurd is?

Ik voel me totaal niet veilig. Ten eerste vanwege alle demonstraties van pro-Hamasgroepen na de aanslag van 7 oktober. Veel mensen droegen opeens een Palestijnse sjaal alsof het een mode-item was. Ik ben ook naar de demonstraties geweest voor het gebouw van het Internationaal Strafhof in Den Haag. Daar waren veel gewelddadige demonstranten van pro-Hamasgroeperingen. Ze waren zeer agressief en luid. Tegenover hen zag ik een groep Joden die voor een groot deel uit wat oudere mensen bestond. De pro-Palestijnse groep was tien keer groter en bestond grotendeels uit jonge mannen die vol overtuiging voor Hamas waren. Ze waren compleet geïndoctrineerd en vol van haat. Het maakte me bang omdat ik me afvroeg waar het heen zou gaan met de Joodse bevolking in Nederland. Een andere reden waarom ik me minder veilig voel, is dat ik Den Haag afgelopen jaar meer en meer zag islamiseren. Eerst dacht ik dat het alleen door 7 oktober kwam, maar toen kwam ik erachter dat de politieke partij Denk in de coalitie van Den Haag zit, samen met andere linkse partijen. Ik denk dat dat ook invloed heeft op het straatbeeld. Ik zie heel veel Palestijnse vlaggen en steeds meer mensen met een migratieachtergrond. Dit maakt ook dat ik me minder veilig voel. Pas kwam ik in de trein een meisje tegen met een tas waarop stond 'from the river to the sea'. Ik heb haar toen geconfronteerd en vroeg haar: 'Weet je dat dit een oproep tot genocide is?'

Vicky Cohn: 'Ik ben iemand die alles altijd tot in detail wil begrijpen dus ik heb me ook verdiept in de academische wereld. Daar vindt een brain-wash plaats met allerlei woke ideeën.'

Wat zou je ervan vinden als ik een tas zou dragen met de tekst erop 'kill all the Arabs'? Want dat is precies wat dit betekent. Ze reageerde dat het niet waar was en wilde niet verder praten. Niemand in de trein zei vervolgens iets.

Eerder vertelde u dat u meer conservatief bent geworden. Betekent dit dan ook dat u meer religieus bent geworden?

Ik weet niet of ik per se meer religieus ben geworden, maar ik zie wel de logica in van het idee dat God bestaat. Ik heb mij weleens verdiept in de filosofie van Intelligent Design (het idee dat je in de natuur veel sporen ziet

van ontwerp, dus je moet concluderen dat er ook een Ontwerper moet zijn). Ik vind dat een interessant idee. Ik was nooit een hardcore atheïst, meer een agnost. Ik ontkende het bestaan van God niet maar ik had ook geen persoonlijke relatie met God.

Maar nu verdiep ik me steeds meer in het Oude Testament. Ik vind de verhalen van het Oude Testament heel sterk. Ze laten zien dat wij als mensen eigenlijk nog altijd hetzelfde zijn. Ik verbind me ook steeds meer met het jodendom. Ik luister soms naar rabbijnen via internet. Ik geloof

ook dat ik me straks, als ik verhuisd ben naar Israël, nog veel meer ga onderdompelen in het jodendom. Misschien zal ik een cursus in de Talmoed gaan

Wanneer je je durft uit te spreken, zullen mensen in je voetsporen treden

volgen. Ik weet niet waar het heen zal leiden en of ik bijvoorbeeld op een dag echt een orthodox persoon zal zijn. Op dit moment denk ik van niet, maar ik wil steeds meer religieuze thema's in mijn leven implementeren. Wat mij aanspreekt is dat het geloof kracht

In het Midden-Oosten werkt het niet om met elkaar om tafel te gaan zitten om compromissen te sluiten. Dan zien ze je als zwak. (foto: Alamy)

geeft en dat het je een identiteit geeft vanwaaruit je tegen verkeerde ideeën zoals de woke ideeën in kunt gaan. En daarbij zegt men ook dat religieuze mensen over het algemeen gelukkiger zijn omdat ze leven vanuit hoop. Ik sta meer dan ooit open voor het geloof.

Sinds 7 oktober heb ik het gevoel dat dit de tijd is om een kant te kiezen. Ik voel me ook zelfverzekerder en sterker

Profetisch Perspectief is een blad voor christenen. Hebt u misschien nog een advies voor ons als christenen over wat wij kunnen doen om Israël te steunen? Ik was afgelopen tijd heel positief verrast over hoeveel christenen Israël steunen. Soms zijn christenen nog meer pro-Israël dan Joden zelf. Dat geeft mij hoop en ik voel daardoor ook een connectie met hen. Als advies zou ik mee willen geven dat christenen nog meer durven te zeggen waar ze voor

staan en waar ze in geloven. Ik geloof dat wanneer je je durft uit te spreken, mensen in je voetsporen zullen treden. Ik heb dit pas zelf nog ondervonden. Ik was in de trein en opeens was er een jongen die een andere jongen begon te slaan. Het was heel gewelddadig

en eng en niemand deed wat, iedereen was stil. Maar ik besloot om mijn mond open te trekken en toen schoten er opeens meer mensen te hulp. Als je je uitsprekt zal er altijd iemand zijn die je daarin gaat volgen, en zo komt er een ketting op gang van mensen die durven te zeggen waar ze voor staan. Dit gaat voor christenen ook over hun eigen veiligheid en toekomst. Als je nu niet opstaat tegen de islamisering, is het straks te laat. En ik geloof ook dat religie beschermend werkt omdat je gelooft dat God je beschermt op het moment dat je je uitsprekt. Qua jezelf uitspreken heb ik ook een

ontwikkeling meegemaakt. Als mensen vroeger vroegen wat mijn achtergrond was, dan zei ik: 'Ik heb overal en nergens geleefd.' Ik zei dan niet meteen dat ik Joods ben. Dit is anders sinds 7 oktober. Ik heb namelijk het gevoel dat dit de tijd is om een kant te kiezen. Ik voel me hierin ook zelfverzekerder en sterker dan vroeger. Ik denk ook dat mensen eerder naar je luisteren als je sterk overkomt. Dit is ook de strategie van Israël in het Midden-Oosten. In het Midden-Oosten werkt het niet om met elkaar om tafel te gaan zitten om compromissen te sluiten. Dat werkt misschien in Nederland maar daar niet. Daar moet je gewoon laten zien hoe sterk en machtig je bent en daarmee respect afdwingen. Op het moment dat je gaat praten en onderhandelen zien ze je als zwak. Je moet eerst krachtige daden stellen en pas daarna gaan praten. En omdat er nu zoveel moslims in het Westen wonen, is het belangrijk dat wij hier nu ook met kracht onze mening uitdragen.